יצב גבלת עמים   למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו   יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר   ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו   יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו   על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו   ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו   ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ   ויאכל תנובת שדי
ויניקהו דבש מסלע   ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן   עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים   עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר   וישמן ישרון ויבעט
שמנת כשית עבית   ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו   יקניאהו בזרים
בתעבת יכעיסהו   יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום   חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם   צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך   וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו   ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם   כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם   הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם   ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם   כי אש קדחה באפי

באחסנא עלאה עממיא בפרשותיה
בני אנשא קים תחומי עממיא
למנין בני ישראל׃ ארי חלקא דה
דיי עמיה יעקב עדב אחסנתיה׃
סופיק צרכיהון בארע מדברא
בית צחונא אתר דליתמיא אשת
אשרינון סחור לשכינתיה
אלפינון פתגמי אוריתיה נטרינון
כבבת עיניהון׃ כנשרא דמחיש
לקניה על בנוהי מתחופף מפריס
גדפוהי מקביל להון מנטיל להון על
תקוף אברוהי׃ יי בלחודיהון עתיד
לאשריותהון בעלמא ההוא עתיד
לאתחדתא ולא יתקים קדמוהי
פלחן טעון׃ אשרינון על תקפי ארעא
אוכלינון בזת סנאיהון יהב להון בזת שליטי
קרוין ונכסי יתבי כרכין תקיפין׃ שוי להון
בזת מלכיהון ושליטיהון עם עותר גבריהון
ותקיפיהון עמא דארעהון אחסנתהון
עם בזת חיליהון גמשריתהון ודם גבריהון
אתאשד כמיא׃ ועתר ישראל ובעט אצלח
תקוף קנא נכסין שבק פלחן אלהא דעבדיה
ארגיז קדם תקיפא פרקיה׃ אקניאו קדמוהי
בפלחן טעון בתועבתא ארגיזו קדמוהי׃
דבחו לשידין דלית בהון צרוך דחלן
דלא ידעונון חדתן דמקריב אתעבידא
דלא אתעסקו בהון אבהתכון׃ דחלת
תקיפא דיברך אתנשיתא שבקתא
פלחן אלהא דעבדך׃ וגלי קדם
ותקיף רגזיה מדארגיזו קדמוהי
בנין ובנן׃ ואמר אסליק שכינתי
מנהון גלי קדמי מה יהי בסופהון
ארי דרא דאשני אנון בנייא
דלית בהון הימנו׃ אנון אקניאו
קדמי בלא דחלא ארגיזו קדמי
בטעותהון ואנא אקנינון בלא
עם בעמא טפשא ארגיזנון׃ ארי
קדום תקיף כאשא נפיק מן קדמי
ברגז שיצינא עד שאול ארעיתא
אסית ארעא ועללתה שיציני עד

דמעתוולין
לרווחיא ומנין
שבטייא דבני
ישראל׃ ארי
חולקא דיי אינון
עמיה ובית ישר׳
ובית יעקב
אינון עדב
אחסנתיה׃
יסבבנהו ישרי׳
יתהון עם
יקר שכינתיה
אליף יתהון
עשרתי דבריא
נטרי יתהון
ועיני יתהון
היך דשכינה
שריה עליהון

אורכיב יתהון
על כמתא וגו׳
ואוכיל יתהון
כבשון מיפה
ואשה יתהון
אין כן עמיר
פירוי׃ וחלב
רביבות
רען ושמיינין
עם עוב רעייא
רשמיינין ודכרין
בני מתנן ובזיין
עם שמינהון
רקיצין אוזי
ואשה נביין
אין שרין
אינון במיישו
דמצותרוין
עינבי חריו
יהוון מחיין
בור דחמרן׃

אין כעס
דאכעיסון
יתי בנייך
שמכנייה
דהוו עליה
היך מין
היך מן׃

ויזרח יבחת יזאו ויאתם רוחות
ויפיני סו׳ וזרח משעיר הופ׳
והר פארן׳ ואתא ויריחו ימין
הרי ארבע רוחות׃ יפרש כנפ׳
יקחהו׃ כשבא להטילו ממקום
למקום אינו נוטל ברגליו כשאר
עופות׳ לפי ששאר עופות
יראים מן הנשר׳ אם העוף
אינו ירא אלא מן החץ לכך
נוטלו על כנפיו או׳ מוטב
החץ ולא בבני׳ יו׳ הק׳ ויסע
יתכם על כנפי נשרים׳ כשנסעו
מצריים אחריהם והשיגם
על הים היו זורקים חיצים
בהם ואבני בליסטראות ויסע
מלאך הא׳ דים וגו׳ ויבא בין מחנה
מצרים וגו׳׃ ה׳ בדד ינחנו במה
עקוב במדבר׳ ואין עמו אל נכר׳
לא היה כח לאחד מכל אלוהות
הגוים להראות כחו ולהלחם
עמהם׳ ורבותינו דרשוהו על
העתיד וכן תרגם אונקלוס ואני
אומ׳ דברי תוכחה הם להעיד
השמים והארץ שיהיו השירה
לעד׳ על שסופן לבגוד ולא
זכרו הראשונות שעשה להם
ולא הנולדות שהוא היה עתיד
להם׳ לפיכך צריך ליישב
הדבר לכאן ולכאן וכ׳
העניין מוסב על זכירות
עולם בינו שנות דור ודור כן
עשה להם וכך עתיד לעשות
כל זה היה להם לזכור׃
ירכבהו על במותי ארץ׃ כל
המקרא כתרגומו׳ ירכבהו
על שם שארץ יש׳
גבוהה מכל הארצות׃
ויאכל תנובות שדי׳ אלו
פירות ארץ ישר׳ שקלין לנוב
ולהתבשל מכל פירות הארצות׃
ויניקהו דבש מסלע׳ אומ׳
שאו׳ אדם אחר למי
כשיכנו הכה לי קציעות מן
מעלה קציעות ומטבה׃

ושמן מחלמיש צור׃ אילו זיתים של גוש חלב׃
חמאת בקר וחלב צאן׃ זה היה בימי שלמה שנ׳
ויהי לחם שלמה׳ וגו׳ עשרה בקר בריאים
ועשרים בקר רועים וגו׳ וצאן׃ עם חלב
כרים׳ זה היה בימי עשרת השבטים שנ׳
ואוכלים כרים בצאן׃ עם חלב כליות חטה
זה היה בימי שלמה שנ׳ ויהי לחם שלמה
וגו׳ ודם ענבים תשתה׳ בימי עשרת השבטים
השותים במזרקי יין׃ במותי ארץ׳ לשון גבה׃
שדי׳ כמו שדה׃ חלמיש צור׳ תקפו וחזקו
של סלע׃ כשמוש דבוק להבה שלאחריו
נקוד חלמיש׳ וכשהוא רפק נקוד חלמיש׃

חמאת בקר׳ הוא שומן הנקלט על גבי החלב׃ וחלב
צאן׳ חלב של צאן׳ וכשהוא דבק נקוד חלב׳ מוסחלג
אונו׳ כרים כבשים׳ ואילים כמשמעו׳ בני בשן אותן
שלבשן היו שמנים׃ כליות חטה׳ שומנן של חלב
כליות וגבין כמותן׃ ודם ענבים היית שותה ענב
וטעם יין חשוב׃ חמר יין׳ בלשון ארמי׳ חמר יין זה
שם דבר׳ אלא לשון מטעמים מטעם׳ ויטש לעו׳ ועוד
יש לפרש שהיו ויקרעות הלון אחר התחלון וישרון
על תקפי ארעא וגו׳׃ עבית לשון עבי׳ כשית׳ כבסית
פנו מחלק כלומר שמנו מבפנים וכסלין נופלין
מבחוץ׳ וכן הוא או׳ ויעש פימה על כסל׳ כשית
יש לשון על בלשון כסוי׳ כמו ומכסה קלון ערום ואיש
כל כיסית דגש וזה שווא כמו כסתות הפוחרים
ויט׳ צור ישועתו׃ גנהו ובזהו כמו שנ׳ אחוריהם אל

יא היכל ה׳ וגו׳ אין נבלות גדולה מזו׃ יקניאהו העבירו
קנאתו וחמתו׃ בתועבות׳ במעשה תיעבים כגון
משכב זכר וכשפים׳ שנ׳ בהם תועבה׃ לא אלוה׳
כתרגו׳ דלית בהון צרוך׳ אילו היה בהן צורך לא
היתה קנאה כפולה כמות עכשיו׃ חדשים מקרוב
באו׳ אפילו האומות לא היו רגילין בהן וגוי שהיה
רואה אותם היה או׳ זה צלם יהודי׃ לא שערום
אבותיכם׳ לא יראו מהם׳ לא עמדה שערתם מפניה׳
דרך שערות האדם לעמוד מחמת יראה׳ כך נדרש
בספרי׳ ויש לפרש עוד שערום לשון שעירים ירקדו
שם׳ שעירים הם שדים׳ לא עשו אבותיכם שעי׳
הללו׃ תשי׳ תשכחי׳ ורבותינו אמרו כשבא להיטיב
לכם אתם מתישים כחו ומחלישים כחו מלהיטיב
לכם׃ מחוללך׳ מוציאך מרחם׳ לשון חולל איילות׃

חיל כיולדה׃ מה אחריתם׳ מה
תעלה בהן לסופן׃ כי דור תהפ׳
המה׳ מהפכין רצוני לכעס׃ לא
אמון בם׳ אין גידולי נכרים בם
כי הוריתים דרך טובה ופרשו
אומן׳ ל׳ ויהי אומן׳ [illegible]
לא אמון בם׳ ל׳ אמונה׳ כתרגו׳
שהרי אמרו בסיני נעשה ונשמע
ולסוף קלה כמון אמונתם
ועשו את העגל׃ קנאוני הבעו׳
חמתי׃ בלא אל׳ בדבר שאינו אלוה׃
בלא עם׳ באומה שאין לה שם
הן ארץ כשדים׳ זה העם לא היה
בגוי נבל אכ׳ אלו [illegible]